

Державний Гімн України

Історія пісні

1862

20-річний поет Павло Чубинський написав вірш "Ще не вмерла Україна, і слава, і воля!" на вечірці студентів Київського університету.

1863

Композитор Михайло Вербицький прочитав вірш, опублікований у журналі "Галичина", і поклав його на музику.

1865

Пісня "Ще не вмерла Україна" уперше зазвучала на концерті в Перемишлі, присвяченому творчості Тараса Шевченка.

1938-1939

Пісня затверджена як офіційний гімн у Карпатській Україні.

1919

Більшовицький режим оголосив пісню "буржуазно-націоналістичною" і заборонив.

1917-1918

Пісню використовували як гімн в УНР та ЗУНР.

1989

На фестивалі "Червона рута" пісню несподівано виконали Василь Жданкін, Віктор Морозов та Едуард Драч, і десятки тисяч глядачів піднялися і підхопили її.

1992

Верховна Рада затвердила "Ще не вмерла Україна" як Державний Гімн.

2003

Верховна рада ухвалила закон "Про Державний Гімн України" і за пропозицією тодішнього президента Леоніда Кучми змінили перший рядок: замість "Ще не вмерла Україна, і слава, і воля" стало "Ще не вмерла України і слава, і воля".

Офіційний текст Державного Гімну України

"Ще не вмерла України і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Приспів:

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду".

Хочеш дізнатися більше?

Читай історію в безоплатній онлайн-бібліотеці "Сторія"

